24/06/2020

“Η εκκοσμίκευση είναι φαινόμενο αλλοίωσης του Ευαγγελίου”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου

Με λαμπρότητα εορτάστηκε και φέτος η μνήμη των αγίων Κρητών Νεομαρτύρων, του Αγίου ιερομάρτυρος Γερασίμου Μητροπολίτου Κρήτης και των συν αυτώ μαρτυρησάντων Αγίων επισκόπων, κληρικών και λαϊκών, που πότισαν με τα μαρτυρικά τους αίματα την Μεγαλόνησο, απ’ άκρη σ’ άκρη, την διετία 1821-1822.

Η Ιερά Μητρόπολη Πέτρας και Χερρονήσου σεμνύνεται κατά την ημέρα αυτή αφού στην χορεία των Νεομαρτύρων συγκαταλέγονται και οι Επίσκοποι Πέτρας Ιωακείμ εκ Φουρνής Μεραμβέλλου, Χερρονήσου Ιωακείμ εκ Λασιθίου και Κνωσού Νεόφυτος, εκ Μοχού Πεδιάδος, οι οποίοι μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιερού Συνδέσμου Εφημερίων της Μητροπόλεως Πέτρας και Χερρονήσου καθιερώθησαν ως προστάτες του για να εμπνέουν τους αδελφούς κληρικούς με την Πίστη τους στον αληθινό Θεό, την αγάπη τους στην Εκκλησία και με το σταυροαναστάσιμο πνεύμα της αείποτε μαρτυρικής ιερωσύνης.

Η πανηγυρική θεία Λειτουργία τελέσθηκε στην παλαιά Ιερά Μονή της Παναγίας της Κεραπολίτισσας, πλησίον του χωρίου Καστελλίου Μεραμβέλλου, ιερουργούντος του Σεβαστού Μητροπολίτου κ. Γερασίμου και την συμμετοχή όλων των κληρικών της Μητροπόλεως, οι οποίοι με

ένθερμο ζήλο διηκόνησαν το θυσιαστήριο, το αναλόγιο και την διεξαγωγή της εορτής.

Μετά την Θεία Λειτουργία προσεφέρθη πλούσιο πρωινό προς όλους τους παρευρισκόμενους και επακολούθησε γενική ιερατική σύναξη.

Αρχικά ο Σεβασμιώτατος ανεφέρθη στην ιστορία της Μονής της Κεραπολίτισσας, που ιδρύθηκε το 1614 από τον ιερομόναχο Ιωαννίκιο Πατσούδη και στην βιογραφία του πεπαιδευμένου προκατόχου του επισκόπου Δωροθέου Διαμαντίδη, ο οποίος φρόντισε μετά ζήλου την εκπαίδευση της επαρχίας του και το 1846 ίδρυσε στους χώρους της Μονής το πρώτο σχολείο της επαρχίας Μεραμβέλλου (το οποίο λειτούργησε μέχρι το 1939) και εν συνεχεία ίδρυσε σχολεία στις Μονές Κρεμαστών, Κρουσταλλένιας και σε πολλούς οικισμούς.

Μετά την αναφορά για την μεγάλη προσφορά της Μονής στην εκπαίδευση μίλησε για τις πρωτόγνωρες συνθήκες που ζήσαμε όλοι κατά την παρελθούσα περίοδο εξαιτίας του κορωνοϊού και μάλιστα κατά την περίοδο της Μ. Τεσσαρακοστής και της Αναστάσεως και ανέπτυξε το θέμα της «εκκοσμίκευσης» και τις πιέσεις που ασκεί η εκκοσμικευμένη κοινωνία στην Εκκλησία να προσαρμοστεί στα δικά της μέτρα και ιδεώδη και τα λάθη μας ως κληρικών και πιστών στο θέμα αυτό.

Τόνισε ότι η εκ-κο-σμί-κευ-ση στην πρά-ξη λει-τουρ-γεί ως μί-α πλή-ρης αλ-λοί-ω-ση του χρι-στια-νι-κού μη-νύ-μα-τος και ως μία εισβολή ε-πί μέρους κο-σμι-κών στοι-χεί-ων στην Εκ-κλη-σί-α, που σκοπεύουν στην αλλοίωση του Ευαγγελίου.

Ανέπτυξε τις διάφορες μορφές της τον «προ-ο-δευ-τι-σμό» τον εκ-συγ-χρο-νι-σμό, τον φιλελευθερισμό, που περισσότερο προβάλλουν τη γνώση έναντι του μυστηρίου, και μίλησε για τους φανατικούς, τους συνωμοσιολόγους τους «πε-φω-τι-σμέ-νους», και τον νεογεροντισμό που οι θεωρίες τους αποπροσανατολίζουν τους πιστούς από το πνεύ-μα της Ορ-θοδοξί-ας και τους οδηγούν μακριά από την αλήθεια και την ζωή της Βασιλείας του Θεού.

Υπενθύμισε ότι σκοπός της Εκ-κλη-σί-ας, είναι να προ-σλαμ-βά-νει, να με-τα-μορ-φώ-νει και να «εκ-κλη-σιο-ποιεί» τον κόσμο, λει-τουρ-γώ-ντας σαν ζύμη οσμωτικά μέ-σα του, αλλά και ταυτόχρονα διακριτικά, πλέ-οντας, όπως η κι-βω-τός του Νώ-ε, εν μέσω των ταραχών τού βίου, χωρίς να συγ-χω-νεύ-ε-ται και να α-φο-μοιώ-νε-ται πλή-ρως α-πό τον κό-σμο, καθιστάμενη τε-λι-κά ο-λό-κλη-ρη κό-σμος.

Αναφερόμενος σε πορίσματα πολλών θε-ο-λο-γι-κών συ-νε-δρίων τόνισε ότι α-παι-τεί-ται, σε κά-θε ι-στο-ρι-κή στιγ-μή, η προ-σε-κτι-κή τή-ρη-ση της χρυ-σής

ι-σορ-ρο-πί-ας με-τα-ξύ α-να-νέ-ω-σης και Πα-ρά-δο-σης. Το μέ-τρο, έ-χει να κά-νει α-φε-νός με την πι-στή, ό-σο α-φο-ρά στο πε-ριε-χό-με-νο, δια-τή-ρη-ση της πα-ρα-κα-τα-θή-κης την οποία λάβαμε κατά την ημέρα της χειροτονίας μας, και α-φε-τέ-ρου με την οικονομία, ό-σο α-φο-ρά στην έκφραση και τη μορ-φή η οποία βέβαια θα πρέπει να αποκλείει κάθε εν-δε-χό-με-νο σκαν-δα-λι-σμού του «πλη-σί-ον» ε-φό-σον αυ-τό που προ-έ-χει, εί-ναι πάντοτε η α-γά-πη.

Τελειώνοντας παρακάλεσε τους ιερείς μαζί με την προσευχή και την ιερουργία των θείων μυστηρίων που αποτελεί το κύριο και ύψιστο έργο του κληρικού, να καταρτίζονται διαρκώς, γιατί η θε-ο-λο-γι-κή ά-γνοια, η ημιμάθεια, η σύγ-χυ-ση ή και η α-πο-τυ-χί-α βί-ω-σης της Ορ-θόδο-ξης Πί-στης, δημιουργούν τις κατάλληλες συνθήκες ανάπτυξης της εκκοσμίκευσης, της σύγχρονης αυτής αίρεσης κατά τον π. Αλέξανδρο Σμέμαν.

Μετά την συνοπτική παρουσίαση της εισήγησης του Σεβασμιωτάτου από τον Πανοσιολ. Πρωτοσύγκελλο π. Τίτο Ταμπακάκη, επακολούθησαν ερωτήσεις και γόνιμη διαλογική συζήτηση. Τέλος προσεφέρθη πλούσια πανηγυρική τράπεζα από το Σύνδεσμο Κληρικών της Μητροπόλεως.

Οικουμενικόν Πατριαρχείον
Ιερά Μητρόπολις
Πετρας και Χερρονησου

Οικουμενικόν Πατριαρχείον
Ιερά Μητρόπολις
Πετρας και Χερρονησου

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
Ἱερὰ Μητρόπολις
Πέτρας καὶ Χερρονήσου

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
Ἱερὰ Μητρόπολις
Πέτρας καὶ Χερρονήσου

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
Ἱερὰ Μητρόπολις
Πέτρας καὶ Χερρονήσου

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
Ἱερὰ Μητρόπολις
Πέτρας καὶ Χερρονήσου

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
Ἱερὰ Μητροπόλις
Πέτρας καὶ Χερρονήσου

Οικουμενικον Πατριαρχειον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ